

Arrest

nr. 99 233 van 19 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. GYSEMBERG loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 27 oktober 2011 het Rijk binnen en diende op 3 november 2011 een asielaanvraag in. Op 30 oktober 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Keniaans staatsburger te zijn van Kalenjijn afkomst. U werd op 13 september 1987 geboren te Uasin Gishu, vlakbij de stad Eldoret in de Rift vallei. Van 2002 tot 2006 studeerde u in Nairobi. U studeerde af als bachelor handel. In 2005 verhuisde uw familie naar Naivasha. Daar zijn de mensen van de Kikuyu stam in de meerderheid. Nadat u in 2006 afgestudeerd was, vervoegde u

uw familie in Naivasha. Eind 2007 vonden er presidentsverkiezingen plaats in Kenia. De 2 kanshebbers waren Kibaki en Odinga. Kibaki behoort tot de Kikuyu stam, Odinga behoort tot de Luo stam. Nog voor alle stemmen geteld waren, werd Kibaki al ingezworen als president. De mensen van de Kikuyu stam vierden hun overwinning. Mensen van de Luo en de Kalenjin stam begonnen vervolgens mensen van de Kikuyu stam aan te vallen. Het etnisch geweld verspreidde zich over het hele land. Op 4 januari 2008 begonnen mensen van de Kikuyu stam leden van de Kalenjin stam aan te vallen in uw woonplaats Naivasha. U kon maar net aan de dood ontsnappen. Samen met anderen zocht u een onderkomen in het politiekantoor. Daar was u veilig. De volgende dag werden heel wat lijken naar het politiekantoor gebracht. U zag het lijk van uw vader. U hoorde ook dat uw huis in brand gestoken was en dat uw moeder en enige zus in de brand gebleven waren. U bleef nog 3 weken in het politiekantoor. Vervolgens werden u en anderen in het Kedong- tentenkamp ondergebracht. In het kamp waren er leden van de Luo stam die wraak wilden nemen op de Kikuyu stam. Ze hadden de China Squad opgericht en wilden dat u lid werd. U ging bij een oude vrouw in het kamp wonen, zodat ze u niet konden vinden. Na 6 maanden verliet u het kamp en ging u terug naar de grond van uw overleden vader. Uw vaders' tweede vrouw, N. N. behoort tot de Kikuyu stam. Ze was hertrouwd met sergeant P. W. die ook tot de Kikuyu stam behoort. Zij woonden samen in een nieuw gebouwd huis op de grond van uw vader. U was echter niet welkom. P. W. en de tweede vrouw van uw vader bonden u vast, gooiden u buiten en stuurden hun hond op u af. Ze zegden dat ze u niet meer wilden zien. Uit noodzaak ging u terug in het Kedong-vluchtelingenkamp wonen. U leerde er Harry, een blanke journalist, kennen. De China Squad probeerde er nog steeds mensen te rekruteren. In juni 2011 ging u terug naar het huis van N. N. en P. W.. Bij aankomst werd u echter meegenomen door 3 mannen. Ze brachten u naar een huis waar u opgesloten zat. Na 2 weken werd u bevrijd door een politieagent. Hij zei dat hij uw vader kende en wilde u helpen. U vluchtte weg en kreeg onderdak bij een oudere man, Moses genaamd. U woonde een maand bij hem in. Intussen nam u contact op met Harry. Hij beloofde dat hij u zou helpen om het land te verlaten. Gedurende een maand regelde hij uw vertrek. Jullie gingen samen naar Nairobi. Harry vroeg u geld. U moest ook seks met hem hebben. U wilde dat niet. U deed dit echter omdat u geen andere keus had. Op 27 oktober 2011 verliet u Kenia per vliegtuig. Dezelfde dag nog kwam u in België aan. In België moest u opnieuw seks hebben met Harry. Vervolgens ging u naar de politie. Ze toonden u de weg naar Fedasil. Daar legde men uit waar u asiel kon vragen. Op 3 november 2011 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart bij een eventuele terugkeer naar Kenia te vrezen voor: ten eerste de Keniaanse overheid, ten tweede de China Squad groep, ten derde P. W. en ten vierde de mensen van de Kikuyu stam in Naivasha (gehoor CGVS, p. 7). Hierbij moeten enkele opmerkingen gemaakt worden.

Ten eerste verklaart u de Keniaanse overheid te vrezen. De zittende president behoort tot de Kikuyu stam, de stam die verantwoordelijk is voor de dood van uw ouders. De zittende president wil verzoening, maar u vindt dat men de gebeurtenissen uit 2008 niet zomaar kan vergeten en dat de schuldigen gestraft moeten worden. U haalt ook aan dat er binnenkort nieuwe verkiezingen zijn in Kenia, maar dat het Internationaal Strafhof in Den Haag nog steeds geen uitspraak gedaan heeft inzake zijn onderzoek naar het verkiezingsgeweld in 2008 (gehoor CGVS, p.7). Hierbij moet het volgende opgemerkt worden. Na het verkiezingsgeweld in 2008, waarbij 1300 Kenianen overleden en 500.000 mensen op de vlucht moesten, werden onderhandelingen gevoerd tussen de partijen van president Kibaki en zijn grootste uitdager Odinga. Er werd een akkoord bereikt waarin de macht in zekere zin verdeeld werd. Zo werd Odinga ingezworen als eerste minister. Vervolgens werd een waarheids- en verzoeningscommissie opgericht: de Waki-commissie. Het Internationaal Strafhof van Den Haag heeft vervolgens een onderzoek uitgevoerd naar het post-electorale geweld in Kenia. Voorzitter Luis Moreno Ocampo heeft op basis van dit onderzoek 6 hoofdverdachten aangeklaagd. Drie van hen komen uit het kamp van president Kibaki, drie van hen komen uit het kamp van eerste minister Odinga. Het klopt dat een uitspraak in dit proces pas verwacht mag worden na de volgende stembusgang in Kenia. Het klopt ook dat de Keniaanse overheid de afhandeling van dit proces tegenwerkt en de zaak terug naar eigen land probeert te halen en nabestaanden daardoor nog langer zullen moeten wachten op gerechtigheid (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Uw verklaarde vrees voor de zittende president, die tot de Kikuyu stam behoort (gehoor CGVS, p.7) bevat geen concrete elementen dat u als Kalenjin persoonlijk gevisieerd wordt met het oog op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of u een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming dient te

koesteren. Bovendien werd, zoals hierboven vermeld, de macht over het overheidsapparaat in de nasleep van het post-electoraal geweld in 2008 opgedeeld en bekleedt Raila Odinga, die tot de Luo stam behoort, nu ook een sleutelpositie, namelijk die van eerste minister.

Ten tweede vreest u de China Squad. Ze strijden tegen de Kikuyu en willen u rekruteren. (gehoor CGVS, p.7). U weet uw problemen met de China Squad echter niet aannemelijk te maken.

Om te beginnen hebt u tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) geen enkele melding gemaakt van deze vrees voor de China Squad (zie vragenlijst van het CGVS, ingevuld op 3 november 2011). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, stelde u dat men er niet naar gevraagd had (gehoor CGVS, p.7). Hiermee overtuigt u niet. Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin. Het feit dat men er bij de DVZ niet naar vroeg kan geen afdoende verklaringen bieden voor het niet-vermelden van dit essentieel element van uw asielrelaas. Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt immers dat u Kedong-kamp hebt verlaten nadat u in 2008, 2009 en 2010 door China Squad werd gezocht (gehoor CGVS, p.7), waardoor het ongeloofwaardig is dat u dit niet vermeldde. Daarnaast weet u uw verblijf van 3 jaar in het Kedong-kamp niet aannemelijk te maken. U verklaart dat u in het Kedong-kamp verbleef, dat u 3 jaar in het kamp verbleef en dat u van januari 2008 tot juni 2011 in het tentenkamp hebt gewoond (gehoor CGVS, p.5,6,7). U maakt nergens melding dat u in die 3 jaar in een andere vluchtelingenkamp dan Kedong-kamp zou hebben gewoond. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (en die is toegevoegd aan het dossier) werd het Kedong-kamp al in juli 2008 gesloten. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verblijf van 3 jaar in dit kamp. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan uw problemen met de China Squad in dit vluchtelingenkamp (gehoor CGVS, p. 5,6,7). Bovendien maakt u niet aannemelijk waarom deze bende u zou willen rekruteren en ze u zelfs in Nairobi of in uw geboortestreek zouden komen zoeken (gehoor CGVS, p.8).

Ten derde vreest u P. W.. U verklaart dat hij en N. N. de grond van uw vader ingepalmd hebben. Ze willen u doden omdat ze op die manier zeker zouden zijn dat u geen aanspraak meer kan maken op het stuk grond dat u rechtmatig toekomt (gehoor CGVS, p.7, 11).

U weet uw problemen met P. W. echter niet aannemelijk te maken. Om te beginnen maakt u niet aannemelijk waarom u geen rechtszaak tegen P. W. aangespannen hebt. U verklaart immers dat u recht hebt op de grond van uw vader. U stelt dat u een probleem zou kunnen zijn voor P. W. als u naar de rechtbank zou gaan. Als u een advocaat zou nemen en uw zaak zou verdedigen, zou u deze zaak winnen. Om dit te vermijden wilde P. W. u vermoorden (gehoor CGVS, p.11). Het is dan ook vreemd dat u nooit beroep gedaan hebt op de hulp van een rechtbank (gehoor CGVS, p.10), temeer daar uw aangehaalde vervolger P. W. schrik had dat u naar de rechtbank zou stappen. U antwoordt hierop dat alleen een machtig persoon iets gedaan kan krijgen van een rechtbank en dat u maar een eenvoudig persoon bent die in een kamp woont (gehoor CGVS, p.9). Hiermee overtuigt u niet, aangezien u elders in het gehoor verklaarde dat u de zaak betreffende de grond van uw vader zou winnen als u naar een rechtbank zou stappen (gehoor CGVS, p.11). U verklaart verder dat P. W. u overal zou komen zoeken om u te doden, zelfs tot in Uganda of Tanzania (gehoor CGVS, p.10,11). Het is dan ook vreemd dat u volgens uw verklaringen van 2008 tot 2011 in een vluchtelingenkamp in Naivasha woonde (gehoor CGVS, p.7) en dat P. W. u er nooit kwam zoeken. Meer zelfs, u ging P. W. en N. N. zelf opzoeken in 2008. Ondanks het feit dat ze u toen vastbonden, buitengooiden, hun hond op u afstuurden en zegden dat ze u niet meer wilden zien (gehoor CGVS, p.5,6), bent u in 2011 zelfs naar hen teruggekeerd. P. W. en N. N. kwamen u nooit zelf zoeken. U ging hen integendeel zelf opzoeken, zelfs nadat ze u erg duidelijk gemaakt hadden dat ze u niet meer wilden zien. Dat u niet naar een rechtbank ging, maar uw vermeende vervolgers wel zelf ging opzoeken in 2011 komt bevreemdend over en relativeert de ernst van de door u aangehaalde problemen met P. W.. U verklaart verder dat u ontvoerd werd in opdracht van P. W. en dat u gedurende 2 weken vastgehouden werd (gehoor CGVS, p.6,7). U verklaart ook dat P. W. u wilde doden (gehoor CGVS, p.7,11). Het is weinig aannemelijk dat u ook hierna niets ondernam tegen P. W. en N. N.. Men mag immers verwachten dat u eerst alle mogelijkheden tot bescherming in uw land van herkomst zou nagaan en overwegen, alvorens u besluit uw land te verlaten en u internationale bescherming vraagt. Het feit dat u nagelaten hebt dit te doen, tast de ernst van uw beweerde vrees verder aan.

Ten vierde vreest u de mensen van de Kikuyu stam in Naivasha (gehoor CGVS, p.7). U beschikt echter over geschikte interne hervestigingsalternatieven. Zo zou u kunnen terugkeren naar uw geboortedorp Uasin Gishu in de Rift vallei, waar veel mensen van uw Kalenjin stam wonen en waar u en uw familie tot 2005 woonden (gehoor CGVS, p.3). U zou ook in Nairobi kunnen wonen, waar u van 2002 tot 2006 studeerde (gehoor CGVS, p.3). U verklaart dat u niet kunt terugkeren naar uw geboortestreek omdat u er geen huis hebt om in te wonen. U verklaart ook dat u niet kunt verhuizen

naar Nairobi omdat u geen geld hebt om er een woning te huren (gehoor CGVS, p.11). Gegeven het feit dat u een hoogopgeleide en jonge man bent, zou men er nochtans vanuit mogen gaan dat u zich zou kunnen hervestigen in uw geboortestreek of in de hoofdstad Nairobi en er nieuw bestaan zou kunnen opbouwen.

Op basis van bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Het overlijdenscertificaat (n°401233 dd.14.3.2012) stelt dat uw vader S. K. B. op 7.1.2008 overleed door moord, maar vermeldt niet de omstandigheden of oorzaak van zijn overlijden. Hierbij dient te worden opgemerkt dat Uasin Gishu wordt vermeld als de plaats van overlijden, terwijl u verklaarde dat u sinds 2005 met uw familie in Naivasha woonde (gehoor CGVS, p.3) en uit uw verklaringen blijkt dat uw vader in Naivasha werd gedood (gehoor CGVS, p.5). Het geboortecertificaat (n°472126 dd.15.5.2012) bevat identiteitsgegevens, waaraan hier niet wordt getwijfeld. Het medische attest van Dr D. M. dd.25.10.2012 stelt dat u littekens vertoont, die volgens uw verklaringen aan de dokter door een hondenbeet zijn veroorzaakt, vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u deze verwondingen opliep. Een arts kan immers nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept de schending in van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het "redelijkheidsbeginsel"; het "zorgvuldigheidsbeginsel" en de "motiveringsplicht".

2.2. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is in casu niet het geval.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerdde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn problemen met de moordenaars van zijn familieleden geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Voorts verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag.

3.3. Verzoeker stelt Kenia te zijn ontvlucht omdat hij er werd gevisieerd door verschillende vervolgingsactoren. Verzoeker vreest zowel de Keniaanse overheid, als de "China Squad" als P.W., de partner van zijn vaders tweede vrouw en de Kikuyu-stam.

3.4. Verzoeker verwijst naar het geweld dat uitbrak in 2008 na de verkiezingen, en stelt dat "*de situatie in Kenia nog niet gewijzigd is!*"; dat er "*nog steeds sprake [is] van etnische rellen in Kenia*", en dat "*het CGVS faalt de actuele situatie in Kenia te onderzoeken, en slechts uitgaat van een hypothetische situatie na de nieuwe verkiezingen*". Verzoeker wijst op "*recente mediaberichtgeving*" waaruit blijkt "*dat de situatie in Kenia nog steeds zeer gevaarlijk is, en dat er nog steeds veel etnische rellen plaatsvinden*".

3.4.1. Zowel uit de algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier als neergelegd bij het verzoekschrift, blijkt dat de Keniaanse autoriteiten de gebeurtenissen na de verkiezingen van 2007 ernstig hebben opgevolgd. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij stelt dat niets veranderd is in Kenia. Niet enkel werden tal van ingrijpende initiatieven ontwikkeld, maar werd hieraan ook een passend gevolg geven, zoals een grondwetswijziging en manifeste hervormingen binnen het politieke en gerechtelijke apparaat, die de onder meer arbitraire optredens van de politie en het gerecht dienen te verhinderen en de corruptie te bestrijden en politiek geweld te voorkomen. Voorts blijkt dat er ook effectief opgetreden wordt tegen de verantwoordelijken voor en aanstokers van de rellen en incidenten die plaatsvonden naar aanleiding van de verkiezingen in 2007, en er tegen hen een procedure werd opgestart bij het ISS. De Raad betwist geenszins dat er zich nog steeds etnische spanningen kunnen voordoen binnen de Keniaanse samenleving, doch verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij omwille van het geweld dat in Kenia uitbrak na de verkiezingen in 2007, thans nood zou hebben aan internationale bescherming.

3.5. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat hij zijn land diende te ontvluchten omdat hij gevisieerd werd door de "China Squad". Vooreerst heeft verzoeker nagelaten dit element aan te brengen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Nochtans werd hem op de Dienst vreemdelingenzaken uitdrukkelijk gevraagd om "*een overzicht van de belangrijkste feiten*" te geven die hem ertoe hebben aangezet om zijn land van herkomst te ontvluchten, en nadat hij naar eigen inzicht zijn asielrelaas kon uiteenzetten, werd hem nog gevraagd of hij "*Bijkomende opmerkingen*" had en of hij "*naast deze door u aangehaalde problemen nog problemen gehad*" heeft, hetzij met de autoriteiten, hetzij met medeburgers, hetzij

problemen van algemene aard, en tenslotte *"heeft u nog iets toe te voegen?"* (verslag DVZ). Verzoeker kan dan ook geenszins zijn nalatigheid een cruciaal element te vermelden, vergoelijken door erop te wijzen dat het interview op de DVZ beknopter is dan op het CGVS en dat *"er werd hem duidelijk gemaakt dat hij best zo kort en concreet mogelijk op de vragen kon antwoorden"*.

Voorts acht de Raad, net als de commissaris-generaal, het niet aannemelijk dat een fanatieke groepering, die met geweld de Kikuyu willen bekampen, absoluut verzoeker, die geen militante achtergrond heeft en handel studeerde aan de universiteit, zou willen rekruteren. Verzoeker mag dan beweren dat *"het feit dat het CGVS niet inziet waarom de China Squad verzoeker zou willen rekruteren"* geen afbreuk doet aan zijn asielrelaas omdat *"het resultaat van de asielaanvraag van verzoeker niet mag afhangen van de beslissingen van derden"*, doch hij weerlegt hiermee evenmin de bevinding dat zijn asielrelaas niet geobjectiveerd kan worden, wat de geloofwaardigheid ervan ondergraaft. Dit kan, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, niet worden losgezien van verzoekers bewering in het Kedongo-kamp te hebben verbleven van 2008 tot 2010, terwijl uit algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het Kedongo-kamp reeds in juli 2008 gesloten werd. Verzoekers vrees voor de China Squad komt dan ook klaarblijkelijk verzonnen voor nu hij bezwaarlijk kan worden benaderd door de China Squad in een kamp dat niet meer bestond.

3.6. De Raad kan verzoeker evenmin volgen waar hij meent nood te hebben aan internationale bescherming omwille van een gemeenrechtelijk conflict met zijn schoonbroer P. W. over de eigendom van de grond van zijn overleden vader. Zelfs indien verzoeker meent dat P. W. het niet zou appreciëren dat verzoeker een gerechtelijke procedure opstart en de rechtbank -zoals verzoeker vermoedt- hem gelijk zal geven, ziet de Raad niet in dat hij hiervoor naar het buitenland zou moeten vluchten. Immers niets belemmert hem om ook dan zich te richten tot de Keniaanse autoriteiten en de bescherming in te roepen van de politie indien hij door P. W. zou worden bedreigd en/of aangevallen. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij alvorens zijn land van herkomst te ontvluchten en op zoek te gaan naar internationale bescherming, eerst alle vormen van nationale bescherming waarop hij aanspraak kan maken, uitput. Verzoeker kan dan ook geenszins ernstig stellen dat dergelijke verwachtingen "onredelijk" zijn.

3.7. Verzoeker legde een geboortecertificaat en een overlijdenscertificaat neer, die hoogstens verzoekers identiteit en het overlijden van zijn vader kunnen aantonen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat deze gegevens echter niet ter discussie staan. Wat het medisch attest betreft waaruit blijkt dat verzoeker bepaalde littekens heeft, dient te worden vastgesteld dat dergelijk attest echter geen bewijs kan vormen van de omstandigheden waarin deze werden opgelopen. De arts doet immers vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). De documenten die verzoeker heeft neergelegd kunnen voorgaande vaststellingen dan ook niet vitiëren. Integendeel, de vaststelling dat de overlijdensakte van zijn vader als plaats van overlijden Uasin Gishu opgeeft, terwijl verzoeker verklaarde dat zijn vader in Naivasha werd gedood, en verzoeker hiervoor geen aannemelijke verklaring kan geven, halen de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas verder onderuit.

3.8. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat daargelaten de ongegrondheid van verzoekers asielmotieven, verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat hij Kenia moest ontvluchten, nu mag worden aangenomen dat er voor verzoeker in Kenia vestigingsalternatieven voorhanden zijn, zoals in zijn geboortedorp in de Rift vallei of in Nairobi, de stad waar hij ook studeerde. Verzoekers opmerkingen dat hij *"heeft niets of niemand meer in zijn land van herkomst"*, *"geen familie meer die kan instaan voor zijn onderhoud"* en *"al verschillende jaren niet meer in de Rift-vallei of Nairobi geweest is"*, doen hieraan bezwaarlijk afbreuk, nu dergelijke problemen hem niet verhinderden om naar Europa te migreren.

3.9. Verzoeker beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijken en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet niet wordt toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien betekent het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

4.3. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Ten slotte vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ernstige elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK